तीत्येतच्छास्त्रानुसारेण नचिकेतसमभिज्ञं मत्वा भगवच्छब्देन सम्बोध्य दिनत्रयोपवासकृतं स्वापराधं परिहर्तुं वरत्रयं दत्तवान्। सोऽयमर्थः कठवल्लीष्वस्मिन्नेव नाचिकेतोपाख्याने विस्पष्टमाम्नातः। तिस्रो रात्रीर्यदवात्सीः गृहे मेऽनश्नन् ब्रह्मन्नतिथिर्नमस्यः नमस्ते अस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु तस्मात् प्रति त्रीन् वरान् वृणीष्वेति। प्रतिशब्देन प्रतिदिनोपवासनिमित्तापराधपरिहारायेत्ययमर्थ उच्यते॥

(७) नचिकेतसा वृतं प्रथमं वरं दर्शयति। "पितरमेव जीवन्नयानीति" इति। हे यम त्वयाहममारितो जीवन्नेव मदीयं 'पितरं', प्राप्नवानि सोऽयं प्रथमो वरः॥

(८) अथ प्रश्नोत्तराभ्यां द्वितीयं वरं दर्शयति। "द्वितीयं वृणीष्वेति॥ ४॥ इष्टापूर्त्तयोर्मे चितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै तस्येष्टापूर्त्तेनाचीयेते" इति। द्वितीयवरार्थं प्रार्थितः कुमारोऽयं मदीययोः श्रौतस्मार्त्तसुकृतयोरक्षयहेतुं 'ब्रूहि', 'इति' एतादृशं वरं, वृतवान्। ततो यमः 'तस्मै' नचिकेतसे, 'एतं' पूर्व्वानुवाकेष्वभिहितं, चयनमुपास्यञ्च द्विविधं नाचिकेतनामाङ्कितं, 'अग्निं', 'उवाच'। तन्नामाङ्कितत्वं कठवल्लीषु स्पष्टीकृतं। एष ते अग्निर्नाचिकेतः स्वर्ग्योऽयमवृणीथा द्वितीयेन वरेणैतमग्निं तवैव प्रवक्ष्यन्ति जनास इति। 'ततः' नाचिकेताग्निचयनाच्च, 'तस्य' नचिकेतसः, श्रौतस्मार्त्तसुकृते न 'चीयते' अल्पफले न भवतः॥

(९) नचिकेतस इवान्यस्यापि श्रौतस्मार्त्तसुकृतयोरक्षयं